

A

En Pareto-stabil allokering, er en allokering, hvor det er umuligt at stille nogen bedre uden at forværre en anden persons nytte. Tilstandene på randen af Edgeworth-boksen, der er Pareto-stabile, er de allokeringer, hvor A eller B har hele initialbeholdningen (Alle varer i økonomien). Tager man noget fra nogen, der ejer alt, stilles denne værre, og derfor er randløsningerne, hvor en forbruger har det hele, og en anden ikke har noget Pareto-optimale. Disse er altså følgende:

$$x_1^A, x_2^A = 3,4$$

$$x_1^B, x_2^B = 0,0$$

Eller:

$$x_1^A, x_2^A = 0,0$$

$$x_1^B, x_2^B = 3,4$$

B

I de indre Pareto-optimale tilstande skal det gælde at $MRS^A = MRS^B$

C

Den samlede beholdning i økonomien er $(3,4) = x_1, x_2$. Det er ikke muligt, at skabe en allokering, hvor $x_1^A = x_2^A$, fordi der er 1 enhed mere af x_2 end x_1 . Skal $x_1^A = x_2^A$, mens $x_1^B = x_2^B$, vil det altid give at $x_2^A > x_1^A$ pga. et ulige antal af x_1 jf. Initialbeholdningen.

D

En Walras-ligevægt er givet når forbrugeren nyttemaksimerer og alle enheder i økonomien er brugt. Det vides, at forbrugerne i vores økonomi har monotone præferencer, derfor er en Walras-ligevægt også Pareto-optimal.

Når det gælder, at Walras-ligevægten også er Pareto-stabil, kan der ikke være nogle Pareto-stabile tilstande med fuld forsikring. Af denne grund kan der ikke være fuld forsikring i Walras-ligevægten.

Da vi er i en ligevægt, der også er Pareto-stabil, er det ikke muligt at gøre det bedre end den allokering.